

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: **Ing. M. P.**, bytom B, S., zastúpený advokátkou *JUDr. D. A. M.*, Advokátska kancelária v B, K., proti žalovanému: **Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, Župné námestie 13, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 9. apríla 2009, č. 13406/2009-51/RK, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4S 109/2009-27 zo dňa 18. júna 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4S 109/2009-27 zo dňa 18. júna 2010, **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že týmto rozhodnutím došlo k porušeniu zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o znalcoch“). Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Konštatoval, že v zhode so správnym orgánom zistil, že žalobca po tom, ako bol Okresným súdom Bratislava V pribratý do konania za účelom vypracovania znaleckého posudku, bez toho, aby súdu oznámil svoju pracovnú vyťaženosť a požiadal o predĺženie lehoty na vyhotovenie posudku, riadne nekonal, reagoval až na druhú urgenciu, kedy požiadal o predĺženie lehoty na vykonanie úkonu do 29.2.2008; z dôvodu, že ani v takto určenej lehote znalec nepristúpil k plneniu svojej povinnosti, bola mu uložená poriadková pokuta; k vypracovaniu a odovzdaniu znaleckého posudku pristúpil

až potom ako obdržal od žalovaného oznámenie o začatí správneho konania vo veci uloženia sankcie za správny delikt. Krajský súd mal za to, že zo skutkových okolností daného prípadu je zrejmé, že k náprave žalobcu nedošlo po tom, ako mu bolo zo strany súdu doručené upozornenie na neplnenie povinností vo forme urgencií a k náprave nedošlo ani po tom, ako mu bola uložená poriadková pokuta súdom. Podľa názoru krajského súdu nemôže súd v tomto konaní uznať ospravedlnenie žalobcu z dôvodu, že žalobca neodmietol vykonanie úkonu podľa § 12 zákona o znalcoch po tom ako mu bolo zrejmé, že v určenej lehote nie je schopný vypracovať žiadaný znalecký posudok a so súdom nekomunikoval. Poukázal na to, že žalobca v správnom konaní nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci, že správny delikt nezavinil, resp. že k nemu došlo na základe ním nezavinených objektívnych dôvodov. Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je po vecnej aj právnej stránke správne, v konaní nezistil takú vadu, ktorá by mala za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech a žalovaný na náhradu nemal zákonný nárok.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa stotožnil s dôvodmi žalovaného. Namietal, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal náležite z jeho žalobnými námietkami, v ktorých tvrdil, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je nepreskúmateľné. Uviedol, že je pravdou, že uznesením Okresného súdu Bratislava V č. sp. zn. 7C 186/2006 zo dňa 6. júla 2007 bol poverený vypracovaním znaleckého posudku a vzhľadom k tomu, že bol dlhodobo odcestovaný mimo územia republiky, požiadal okresný súd o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku do 29.2.2008 a posudok odovzdal súdu dňa 13.10.2008. Rozhodnutie žalovaného o vyčiarknutí zo zoznamu znalcov považoval za nepreskúmateľné, pokiaľ ide o skutočnosť, prečo mu správny orgán uložil za správny delikt najprísnejšiu sankciu. Poukázal na to, že podľa § 27 ods. 8 zákona o znalcoch vychádza MS SR pri ukladaní sankcií za správny delikt z povahy, miery zavinenia, závažnosti, spôsobu, dĺžky a dôsledkov protiprávneho konania alebo opomenutia, pričom z rozhodnutia žalovaného sa nedá zistiť, na ktoré z citovaných skutočností a ako na ne žalovaný pri ukladaní sankcie prihliadol. Ďalej uviedol, že do zoznamu znalcov bol zapísaný v roku 2006, až do rozhodovania žalovaného si svoje povinnosti znalca plnil, neboli na neho žiadne sťažnosti. Dôvodil, že je pravdou, že v danom prípade znalecký posudok neodovzdal včas, ale domnieva sa, že s prihliadnutím na všetky okolnosti, ktoré spôsobili oneskorené vypracovanie znaleckého posudku, je uložená sankcia neprimeraná.

Žalovaný správny orgán sa na odvolanie žalobcu nevyjadril, odvolaciemu súdu odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 211 a nasl., bez pojednávania podľa § 250ja ods. 2, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a rozklad žalobcu zamietol, ktorými rozhodnutiami bola žalobcovi uložená sankcia podľa § 27 ods. 3

písm. d/ zákona o znalcoch za správny delikt podľa § 27 ods. 1 písm. a/ zákona o znalcoch, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal s námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného a v rámci tohto konania posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu prvého stupňa, ktorými rozhodnutiami bola žalobcovi uložená sankcia podľa § 27 ods. 3 písm. d/ zákona o znalcoch – vyčiarknutie zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, oddiel na zápis znalcov, časť znalcov – fyzických osôb, odbor Stavebníctvo, odvetvie: Pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností a odhad hodnoty stavebných prác, za správny delikt podľa § 27 ods. 1 písm. a/ zákona o znalcoch.

Odvolací súd po preskúmaní skutkových a právnych okolností v danej veci zistil, že medzi účastníkmi v tomto štádiu konania ostala sporná najmä otázka posúdenia primeranosti uloženej sankcie žalobcovi za správny delikt, ktorého sa dopustil nevypracovaním a neodovzdaním znaleckého posudku v určenej lehote, z ktorého dôvodu odvolací súd zameril pozornosť predovšetkým tejto otázke.

Podľa § 27 ods. 1, 3, 8 zákona o znalcoch znalec, tlmočník, prekladateľ sa dopustí správneho deliktu, ak a) spôsobí bez vážnych dôvodov uznaných súdom alebo iným orgánom verejnej moci priet'ahy v súdnom alebo inom konaní, v ktorom bol ustanovený; za spôsobenie priet'ahov sa považuje prekročenie lehoty určenej na vykonanie úkonu súdom alebo iným orgánom verejnej moci o viac ako 30 dní, b) poruší iné povinnosti ustanovené týmto zákonom, c) sa neoprávnene vydáva za znalca, tlmočníka alebo prekladateľa v odbore alebo v odvetví, v ktorom nie je zapísaný v zozname.

Za správny delikt podľa odseku 1 možno uložiť tieto sankcie:

- a) písomné napomenutie,
- b) peňažnú pokutu do 1.650 eur fyzickej osobe a do 33.190 eur právnickej osobe,
- c) zákaz výkonu znaleckej činnosti, tlmočnickej činnosti alebo prekladateľskej činnosti na obdobie najviac jedného roka,
- d) vyčiarknutie zo zoznamu.**

Pri ukladaní sankcií za iný správny delikt podľa tohto zákona ministerstvo vychádza z povahy, miery zavinenia, závažnosti, spôsobu, dĺžky a dôsledkov protiprávneho konania alebo opomenutia.

Podľa § 32 zákona o znalcoch ak nie je ustanovené v tomto zákone inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní. (zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok).

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 2, 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správne orgány vecne príslušné na konanie si zadovážili dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistili vo veci skutočný stav, či konali v súčinnosti s účastníkom konania, či ich rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma tak hmotnoprávne ako aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, pričom v prípade procesného pochybenia skúma, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd po preskúvaní danej veci postupom uvedeným vyššie dospel k záveru, že správne orgány v danom prípade konali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážili dostatok relevantných skutočností pre svoje rozhodnutie, zistili riadne skutkový stav veci a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, z ktorých dôvodov napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu treba považovať za zákonné, a preto súd prvého stupňa rozhodol v súlade so zákonom, pokiaľ žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

Odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že v správnom konaní bolo preukázané, že žalobca sa dopustil správneho deliktu podľa § 27 ods. 1 písm. a/ zákona o znalcoch, za čo mu bola uložená sankcia - vyčiarknutie zo zoznamu, podľa § 27 ods. 3 písm. d/ tohto zákona.

Právny poriadok nedefinuje pojem sankcie, avšak vychádzajúc z pojmovej definície sankcia je súčasťou právnej normy, ktorá ustanovuje osobitný postih toho, kto je zodpovedný za jej porušenie, je druhom nepriameho donútenia, ktoré sa vykonáva ustanovením sankcie v právnej norme a jej uplatnením pri porušení právnej povinnosti, na ktorú je sankcia

ustanovená. Sankcia plní účel represívny namierený priamo proti porušovateľovi právnej povinnosti a preventívny, ktorý pôsobí priamo na porušovateľa právnej povinnosti a nepriamo na ostatných ako výstraha do budúcnosti, že za porušenie právnej povinnosti im hrozí sankcia ustanovená právnym predpisom v rozsahu stanoveným zákonom.

Zásadnou námietkou žalobcu v žalobe ako aj v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu je nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného pre nedostatok dôvodov odôvodňujúcich uloženie najprísnejšej sankcie. Žalobca tvrdil, že správne orgány oboch stupňov pri určení rozsahu sankcie riadne nevyhodnotili podmienky pre ukládanie pokuty v zmysle § 27 ods. 8 zákona o znalcoch.

Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa sa s jeho námietkou nestotožnil. V danom prípade v priebehu správneho konania bol jednoznačne preukázaný skutok, ktorým sa žalobca dopustil porušenia právnej povinnosti v zmysle § 27 ods. 1 písm. a/ zákona o znalcoch, ktorú skutočnosť žalobca nielenže nenamietal, ale potvrdil, že znalecký posudok nevypracoval v lehote uloženej súdom a ani dodatočne v lehote, v ktorej sa sám zaviazal posudok predložiť súdu, tvrdiac, že posudok nemohol vypracovať z dôvodu, že bol mimo územia republiky, a s poukazom na to, že od ustanovenia za znalca v roku 2006, až do rozhodovania žalovaného si svoje povinnosti znalca plnil, neboli na neho žiadne sťažnosti, a preto i keď je pravdou, že v danom prípade znalecký posudok neodovzdal včas, s prihliadnutím na všetky okolnosti, ktoré spôsobili oneskorené vypracovanie znaleckého posudku, je uložená sankcia neprimeraná.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na výstižné odôvodnenie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že uložená sankcia predstavuje sankciu za preukázané zavinené konanie žalobcu spočívajúce v porušení právnej povinnosti vyplývajúcej mu zo zákona o znalcoch, pričom jeho konanie považoval za konanie takej intenzity, ktoré nespochybniteľne odôvodňuje uloženie najprísnejšej sankcie – vyčiarknutie zo zoznamu znalcov. Z odôvodnenia rozhodnutia súčasne vyplýva, že pri úvahe o uložení sankcie správny orgán vychádzal tak z vysokej miery zavinenia žalobcom, ako i z vysokého stupňa závažnosti jeho protiprávneho konania a z okolností, ktoré mu priťažovali.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu konanie žalobcu spočívajúce v tom, že znalecký posudok nevypracoval v lehote určenej súdom, na urgenciu súdu nereagoval a až následne na ďalšiu urgenciu súdu oznámil dôvody mu brániace vypracovať posudok a lehotu v ktorej posudok súdu predloží, túto lehotu nielenže nedodržel, ale posudok nevypracoval a súdu nepredložil ani po uložení pokuty a posudok vypracoval a procesnému súdu predložil až po začatí konania v predmetnej veci uloženia sankcie správnym orgánom prvého stupňa, treba považovať za zavinené protiprávne konanie takej intenzity, ktorá odôvodňuje uloženie najprísnejšej sankcie ustanovenej zákonom.

Uvedené okolnosti v danom prípade ovplyvnili rozsah sankcie, ktorá musí byť v takom rozsahu, aby splnila obidve svoje funkcie a to tak preventívnu, tzn. aby bola žalobcovi ako aj ďalším osobám varovaním pred nezákonným konaním v budúcnosti, tak i represívnu s ohľadom na skutočnosť, že svojím protiprávnym konaním žalobca spôsobil v konkrétnom prípade viac ako ročné prietahy v súdnom konaní.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani ďalšiu námietku žalobcu týkajúcu sa nezrozumiteľnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, keďže z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného jasným a zrozumiteľným spôsobom vyplýva, že žalovaný pri ukladaní sankcie zohľadnil v súlade so zákonnou dikciou závažnosť porušenia

povinností žalobcu, miere jeho zavinenia, ako i okolnostiam, za ktorých k porušeniu povinností došlo. Skutočnosť, že žalovaný nedefinoval dôvody, v dôsledku ktorých dospel k záveru o opodstatnenosti najprísnejšej sankcie za spáchanie správneho deliktu žalobcom, postupom podľa § 27 ods. 8 zákona o znalcoch, nerobí jeho rozhodnutie nezrozumiteľným, pretože z dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí jednoznačne vyplýva správna úvaha žalovaného správneho orgánu, na základe ktorej dospel k právnomu záveru.

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Odvolačí súd v danom prípade nezistil, že by v zmysle citovanej právnej normy žalovaný správny orgán resp. správny orgán prvého stupňa vybočili z medzí a hľadísk ustanovených v zákone o znalcoch, ich postup bol naopak v súlade s pravidlami logického usudzovania a predpoklady takéhoto úsudku boli zaistené riadnym procesným postupom. Pokiaľ boli tieto predpoklady naplnené, tak, ako to vyplýva v danej veci z administratívneho spisového materiálu, súd nemôže za rovnakých skutočností vyvodzovať iné alebo opačné právne závery, než aké urobili správne orgány oboch stupňov.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd taktiež dospel k záveru, že žalobca za porušenie právnej povinnosti ustanovenej v § 27 ods. 1 písm. a/ zákona o znalcoch, bol sankcionovaný v medziach stanovených zákonom. Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ krajský súd žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je vecne a právne správne, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom o znalcoch a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože mu v tomto konaní nevzniklo právo na ich náhradu v dôsledku jeho neúspechu v tomto konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 30. marca 2011

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth